

Cesty a Cile

ČÍSLO
18.

ROČNÍK VI.

15. listopadu 1928.

O B S A H:

Upanišady o Bohu.
O velkém člověku-básníkovi.
Nesvaté náboženství.
Moje máma.
Z nejtemnější Prahy.
Nový Lid.
Z čsl. církve.
Bezkonfesní v statistice
evangelíků.
Nový americký president.
Ze Svobodného bratrství.
Záhonek rozmaru.
Týdenní kalendář SB.
Literatura.

„UNITARIA“, PRAHA I., KARLOVA 8.
Knihkupectví a nakladatelství Svobodného bratrství.

Cesty a cíle vycházejí 1. a 15. každého měsíce. Za redakci odpovídá N. F. Čapek. Redakce a správa v Praze I., Karlova 8. (Unitaria). Majitel a vydavatel Svobodné bratrství Praha I., Karlova 8. Jednotlivá čísla po 80 hal. Celoroční předplatné Kč 16.—, pololetně Kč 8.—. Kdo podrží ukázkové číslo, je považován za odběratele. — Účet pošt. úř. sek. 21321. — Telefon č. 20121. — Novinová sazba povolena řed. pošt a telegrafů v Praze č. 238.133-VI-22.

Literatura.

Dr. Fr. Kočí: Po stopách spravedlnosti. Je to kniha postřehů a úvah z kriminalistické praxe a jejím autorem je náš člen, bývalý ředitel trestnice na Borech. Píše tedy z vlastní zkušenosti a proto jsou jeho povídky tak životné a dojemné. Autor mimo to prozrazuje velké porozumění a lásku k těm poníženým a zavrženým, kteří sice klesli, ale mají možnost zase povstat, podá-li se jim jen pomocná ruka. Ne nadarmo cituje v čele knihy nezapomenutelná slova Dostojevského: „Bratři, nebojte se hříchů lidských, milujte člověka i s jeho hříchy, neboť — to jest už obraz božské lásky a je to vrchol lásky na zemi.“ — Knihu všem doporučujeme. Vydal „Melantrich“, Praha. Stran 160, cena Kč 12.—.

Haleizovu: Barva vládne světem. Kniha pojednává o spektrální analýze času a je to vůbec první dílo o vidmosloví v českém jazyce. Vydal Zmatlík a Palička v Praze. Stran 220 a čtyři barevné přílohy. Cena Kč 24.—.

Upanišady o Bohu.

(Upanišady jsou indická svatá písma, starší naší bible a obsahují mnoho krásných míst o Bohu. Dnes, kdy tolik planých diskusí o Bohu se vede, bude několik veršů z Upanišad osvětlením.)

Bůh je základní skutečností, všechny jiné skutečnosti vyplynuly z Něho a trvají Jeho v nich bytující přítomností. On je skutečností všech jiných skutečností, nejvyšší, věčnou, nekonečnou skutečností. *Taittirija Upanišada II., 1.*

On je vševědoucí. On zná skutečnou podstatu všech věcí. Ví také, jak my věci vidíme. Bezpočetné hvězdné světy nahoře, a tato velkolepá země dole vyhláší Jeho slávu. Všade On se manifestuje požehnáním. Moudrý vidí Jej všade uvnitř a zevně — ve vlnách oceánu, v jemném bublání potoka, v záři sluneční, v kráse měsíce, v lidské tváři, v čisté lásce oddané ženy, v oku poznání. *Mundaka Upanišada II., 7.*

Slunce Jej nemůže zjevití, měsíc a hvězdy Jej nemohou zjevití, aniž může Jej zjevití blýskání; jak by mohl oheň Jej zjevití? Celý vesmír je prozářen září Nejvyššího, každé světlo je z Jeho světla.

Nejvyšší duch nezjevuje se světlem slunce a měsíce. On sebe zjevuje světlem tvé duše, v tvém vnitřním zření. Celý vesmír září, jsa prosvícen světlem zářícího Boha. Odloučeno od Něj, vše zaniká. *(Vyskytuje se ve třech Upanišádách: Katha, Mundak a Svatasvatara)*

Nejvyššího Ducha nedosáhneme mnoha slovy, ani rozumem, ani mnohým slyšením. Není-li silné touhy a opravdové snahy najítí Jej, ne-

pomůže ani sebe větší inteligence a sebe více poučování. Kdo však hledá Její horlivě a s celým srdcem jako žíznivý poutník, tomu se zjeví duch Nejvyššího. Takový Bohu oddaný, který došel splnění své tužby, stává se čistým a spokojeným.

Tamtéž.

O velkém člověku-básníkovi.

K letošním narozeninám dal mi syn, knihkupec, se snachou básnické spisy Otokara Březiny v novém bibliofilském vydání. Při opětném pročítání řekl jsem si, jestli pak pokolení, které píše nebo čte oplzlé „rašení“ může mít smysl a porozumění pro takového Březinu. Kolik jich porozumí jeho sloce:

Neboť i ty, Věčný a Tříkráte svatý,
v propastech svého nitra,
kde tisíce vesmírů mrtvých a budoucích
dřímá,
chováš svůj sen
a k němu se blížíš úzkostí lásky
tajemstvím věků.

Jeho verše byly přeloženy do švédštiny a byl navrhnut pro Nobelovu cenu. Nedostal ji, ale dostal letos jubilejní státní cenu 100.000 Kč. A co s nimi udělal? Vždyť je známo, jak potřeboval si přilepšit a svůj osamělý život si trochu zpestřit. Věnoval je do haléře vdovám a sirotám matek a příbuzných po spisovatelích. Jak velký je ve svých verších, tak velký se ukázal v činech.

Č.

Je-li náš život podoběn zrcadlu, pak vezmež, že nám vrátí jen odraz našeho snažení.

Nesvaté náboženství.

Ve svém velikém a významném jubilejním poselství dotkl se pan prezident také rozluky církve a státu. Řekl: „Podle mého názoru, program rozluky států od církví nemá být bojem proti náboženství. Rozlukou církví a státu i církve i stát mají se stát samostatnými, aby každý vlastní silou a způsobem svým sloužili nejvyšším ideálům lidstva.“

Dne 1. února 1920 prohlásil tehdejší ministr vyučování Habrman, že je pro rozlukou církve od státu, „poněvadž bez rozluky není zabezpečena republika.“

Důvody pro rozlukou mohou býti mnohé a dost odlišné, ale je těžko myslitelné, jak by člověk opravdu pokrokový a osvícený mohl přátí spojení církve a státu.

Můj důvod pro odluku je především jen náboženský. Politika za dnešních dnů je opakem všeho, co si dovedeme představit slovem náboženství. A není možné, aby instituce, které běží skutečně a na prvním místě jen o náboženství, nebyla při těsném a hmotném spojení se státem ustavičně zatahována do politiky.

Jediným důsledným propagátorem odluky církví a státu je dnes Volná Myšlenka a proto Volná Myšlenka ač je proti náboženství, ze všech nejvíce pracuje pro lepší, poctivější a náboženštější náboženství.

Náboženství má býti něčím svatým. Svatý znamená oddělený, na prvním místě oddělený od světského, od vřavy politické.

A náboženství má býti založeno na oběti. Ne na nějaké dogmatické nebo ceremonielní

obětí, která nikoho nic nestojí a všechno možné mu slibuje. Jestli však je to oběť, kterou si církev vynucuje skrze stát a politické činitele na poplatnících, k tomu ještě bez rozdílu vyznání, potom ať to kdo jak chce krouť — není to žádné svaté náboženství.

Každému člověku má být aspoň jedna věc svatou a nedotknutelnou, jedna věc, která se celá, celičká udržuje dobrovolnými oběťmi.

Jen to je skutečným náboženstvím člověka, co si takto chová svaté, nedotknuté, oddělené. Lidem, kteří se hlásí k náboženství, touto svatou, od politické vřavy naprosto oddělenou věcí má být náboženství. Č.

Moje máma.

Do nedávna byla výchova našich dětí velmi jednostranná. Nejvíce bylo pamatováno na paměť. A k tomu všemu bylo dítě ještě nuceno lecos si pamatovat, co pro jeho život bylo bez významu. Dnes začínáme poznávat, že nesmíme zanedbávat tělo dítěte. Pravím, že teprve začínáme. Ještě loni bylo v republice 116 škol, kde v jedné třídě se tísnilo přes sto dětí, a 1066 škol, kde jich bylo přes sedmdesát. Většina z nich je nedostatečně větraných. Na pohyb dětí je pamatováno velmi málo. Ale máme Sokola, skauty a sport, takže smysl pro tělesnou zdatnost je větší než býval dříve.

Tedy hledíme vychovat tělo i ducha, jen na duši ještě zapomínáme. Nebo jinými slovy, toho vnitřního člověka dost nepěstíme.

Při tom si vzpomínám na moji mámu, jak nás vychovávala a zvláště jak jí na tom zále-

želo, abychom se uměli ukázat, abychom si uměli poručit!

Já, na příklad, býval mlsný. Žádnou sladkost jsem si nedovedl odříci. Vzpomínám, jak ta moje máma na mě vyzrála. Čokoládu měl jsem k smrti rád. A máma měla zvyk, že mi čokoládu koupila, ale já se směl na ni jen dívat a teprve druhý den jsem ji směl sníst. A podobných příkladů bylo mnoho. Učila mě ovládat hlad i žízeň, mlčení i mluvení, vstávání i chodění spat, pohodlí i horlivost hry. Naučila mě přemáhat bolest i posměch, zlost i závist, vytrhávala mi ze srdce kořinky sobectví a učila sebekázni a obětavosti. A jí děkuji, že jsem dnes šťastným člověkem.

Učme děti denně vykonati něco jim nepříjemného, učme je dobrovolnému odříkání. Ale vždy s rozumem a s mírou. Při tom ať dítě ví, proč to děláme, jaký užitek bude mít z toho v životě, když dovede samo sobě poručit. *Jeník.*

Z nejtemnější Prahy.

V jednom z pražských večerníků nachází se v insertní části rubrika nadepsaná: LÉKAŘI. Následují po sobě jména a adresy šesti lékařů a vyjmenování nemocí, které léčí. Jsou to veskrz nemoci hnusné, nakažlivé, neřestné, nemoce lidí, kteří se stali otroky své pohlavní vášně.

A hned pod těmito lékaři v téže řadě s dojemem úplné sounáležitosti je nadpis: KAM DNES? A pod tímto nadpisem je vyjmenováno sedm místností s takovými nápisy a s takovým napovídavým tónem, že sotva komu může přijít na mysl, že by se v nich nepodněcovalo a

nepřipravovalo všechno to, co oni lékaři nabízejí se léčit.

Jakoby ti nahoře řekli: my pomáháme lidem z pekla. A hned po nich někdo volal: pánové a dámy, tady je cesta do pekla, můžete se pěkně pobavit a až toho budete mít dost — nahoře jsou adresy, kde vám bude pomoheno, abyste po léčení nebo ještě při něm mohli začít znova.

Nový Lid.

(Jubilejní)

Zakladatel, vydavatel a redaktor týdeníku Nový Lid slaví letos čtvrtstoletí své budítecké a lidovýchovné práce. Budítecká a vychovatelská práce Nového Lidu má mnoho společného se snahami Svobodného bratrství. Nejlepším důkazem toho je fakt, že pražští členové SB. odbírají přes 220 čísel Nového Lidu. Nejsou však ani zdaleka s touto cifrou spokojeni a chtěli by jich odbírat nejméně 500, což by aspoň poněkud odpovídalo jejich zájmu. Kdo přidá ruku k dílu?

Dr. Norbert Čapek stál u kolébky Nového Lidu a byl dlouhá leta spolupracovníkem p. Pokorného a často lituje, že pro přílišnou zaměstnanost jako zakladatel a vůdce rychle rostoucího Svobodného bratrství nemohl se v poslední době také zúčastnit práce v Novém Lidu.

Přejeme nenáročnému, obětavému a neúnavnému našemu příteli Františku Pokornému ještě mnoho svěžích let a mnoho radostí z díla, které s takovou horlivostí a s takovým úspěchem vytvořil a které už tolik přispělo k ozdravení národa. Pane Bože, jen houšť takových Pokorných a Nových lidí!

Vše vědět je vše odpustit.

*Kdybych znal Tebe a mne Ty —
jak znali jsme se zblízka před lety —
kdybychom do duše si viděli,
užasli bychom, že nás neděli,
ni srdce tep, ni touha sloužití,
bylo by šťastné naše soužití.
Šli bychom svorně cestou pod květy,
kdybych znal Tebe a mne Ty.*

*Kdybych znal Tebe a mne Ty
jak sny, v nichž vznášíme se nad světy,
v oči bychom se čistě dívali
a čtli v nich svatých tužeb zápal . . .
tolika život spjat je okovy,
kolik má trnů stonek růžový.
Svá „proč“ by život chápal zakletý,
kdybych znal Tebe a mne Ty.*

J. P. v „Rozsievaci.“

Z čsl. církve.

21. říjen byl pro církev čsl. v Praze velkým dnem. Konało se slavnostní otevření prvního sboru v Praze, které si církev sama vystavěla. Nachází se při diecésním domu v Dejvicích. Svobodné bratrství a unitářskou světovou pospolitost zastupoval br. N. Čapek. V proslovu před mnohatisícovým zástupem s balkonu diecésního domu řekl mezi jiným, že nově postavený sbor je symbolem velikého díla, započatého nezapomenutelným patriarchou Farským a dovršeným zasluženým jeho nástupcem patriarchou Procházkou. Přál čsl. církvi, aby takových sborů bylo rozseto všade po republice do tisíců.

Nový americký president.

Mnozí z našich lidí, kteří nejsou do amerického života zasvěceni, domnívají se, že vítězstvím Hoovera zvítězilo zpá-

tečnictví, jen proto, že Hoover je přívržencem prohibice a že prý zastupuje zpátečnické protestanty. Je to jednak naše neinformovanost a jednak naše neprozíravost vůči černé internacionále. Nemáme dost na špatných zkušenostech s klerikály doma, ještě by je někteří chtěli poradit Američanům. My jsme chtěli Řím soudit — ale ne hned. My jsme chtěli rozluku církve a státu, ale v dohodě s Římem. Proto v jedenáctém roce republiky je u nás Řím trumf. Amerika provedla hned při založení Spojených států řádnou rozlukou a od té doby nepřipustila, aby exponent Říma byl prezidentem. Nebyla to na prvním místě prohibice, ale bylo to vědomí, že za římskou jemnou pacičkou brzy se ukážou dráčky a potom celý dravec a nepřítel svobody svědomí.

Už dnes za guvernerství Smitha je v new-yorském státě plno jeptišek a fanatických učitelek irského původu, jímž vláda kněží a církve je nejvyšším ideálem.

Hoover je kvekr, tedy žádný zpátečník. Opičí proces byl sice zaviněn „fundamentalisty“, kteří mají nejvíc přívrženců mezi baptisty, ti mají však ke kvekrům velmi daleko.

Kromě toho byl Hoover právem nazván „inženýrem lid-skosti.“ Budme rádi že nezvítězil Řím — aspoň v Americe. Nebo kdyby byl zvítězil, jaký skvělý agitační prostředek by to býval pro naše klerikály!

— r —

Unitáři na postupu.

Naši přátelé-baptisté už dvakrát se letos zmínili o domnělém ubývání unitářů. Je jim to líto, protože jejich bývalý vůdce je unitář. Kdyby to i pravdou bylo, že unitářů ubývá, žádná z unitářských zásad by tím nemusela býti vyvrácena. Ve skutečnosti však jsou unitáři v celém světě na postupu jako nikdy před tím. I takový slavný baptista, jako dr. Harry Emerson Fosdick opustil baptistické zásady a tradice a úplně zavrhl starou othodoxii. Mezi vzdělanými protestanty je vůbec velmi malé procento těch, kteří by se byli nepřiklo-k unitářským principům.

Bezkonfesní v statistice evangelíků.

Stranickost v naší republice rozežírá se na všechny strany tak, že i lidé, u kterých bychom se toho nejméně nadáli, když se jedná o protivnou stranu, dávají se strhnout k nepřesnostem, jestli vůbec toho odpůrce, někdy i jen zdánlivého, neumlčují. Tak známý hodnostář československé církve evangelické dr. Fr. Hrejsa v jubilejním čísle deníku „Československá republika“ udává počet evangelíků v čs. republice přes jeden milion duší, ale počet osob bez vyznání jen „asi 500.000 duší“ Faktem je, že v r. 1921 bylo úředně napočteno 720.509 občanů bez vyznání a dle statistiky dra Albína Obrschala činil počet občanů bez vyznání r. 1927 celkem 1,222.337 osob.

Podobných nesprávností mohli bychom uvést více, ale protože většina našich členů se také počítá k občanům bez vyznání, chtěli jsme aspoň tohle zaznamenat.

Pohledy do světa.

Britští astronomové po 40-leté práci dokončili mapu hvězdného nebe, na níž je 15,000.000 hvězd.

*

Idea míru je v celém světě na postupu. O pražském mírovém kongresu církví jsme referovali. Skorem v tutéž dobu konala se v Australii velká mírová kampaň za účasti 80 organizací z celého světa. Předsedal člen nejvyššího soudu soudce Higgins. — V Ommenu konal se mírový sjezd mládeže, jehož se činně účastnili unitáři; v popředí stáli mladí lidé, které jsme poznali při našem kongresu loni v Praze.

*

Berlínský učenec dr. Hohenause tvrdí, že se mu podařilo rozbít atom vodní páry a docílil tím látky, jež zapálená hoří a svítí.

*

Naše země má také své světlo, dokazuje holandský učenec Úntema. I ta nejtmavší noc není úplně tmavá.

• Před 50.000 lety. V nedávno vydané knize, „Der Aufgang der Menschheit“ dokazuje H. Wirth, že lidská kultura je nejméně 50.000 let stará. A H. Fischer v jiné knize „In mondloser Zeit“ přináší obrázky chirurgického umění z doby před 13.000 lety. Kultura amerických Inků je nejméně 15.000 let stará. Nové a nové objevy pradávných a úplně neznámých lidských kultur se vyskytují. Nežli však mohla povstati kultura, jejíž stopy se podnes zachovaly, uplynulo mnoho dalších tisíců a snad statisíců let od objevení se člověka na zemi. Přes to je dost lidí, kteří se chlubí, že jejich jedinou autoritou je bible. Kdo se mýlí v jedné věci může se mýlit i v druhé.

Kdyby měl člověk sebe více biblí, přece jen se neobejde bez užívání rozumu.

Kolik knih je na světě. O statistiku světového knihovnictví se pokusila statistická kancelář v Buenos Aires. Po několikaleté úmorné práci podařilo se jen zjistiti, že v 1028 větších knihovnách jest 181 milionů svazků. V Evropě mimo Rusko napočítáno 669 knihoven a v nich 119 milionů knih. V Severní Americe: 314 knihoven s 54 miliony knih, v jižní Americe: 22 knihoven 300.000 knih, 23 asijských knihoven obsahuje 3.900.000 knih. V Australii je 7 velkých knižních skladů s 1.100.000 svazků. V celé Africe jsou 3 velké knihovny s 200.000 svazků. Nejvíce knih je v Německu, pak ve Francii a Anglii. Podle počtu knihoven na posledním místě stojí Španělsko. Kdyby byly vzaty v úvahu ještě školní knihovny, zásoby knihkupců, nakladatelů a soukromé sbírky, vyšla by neuvěřitelná číslce několika miliard knih.

Ze Svobodného bratrství.

Vzácný dar. U příležitosti desítiletého výročí naší politické svobody a jako příspěvek na dům SB. daroval bratr Lad. Čuřín s chotí Svobodnému bratrství velký a vzácný obraz, kopie V. Brožíka Husův soud v Kostnici od Kejmara. Srdečný dík jménem všech.

Každý ví, že otázka přestavby domu a úpravy vhodných místností je otázkou peněz a zase peněz a proto je každý dar srdečně vítaný a budou jednou všechny dary kvitované ve zlaté knize SB.

10. výročí čs. samostatnosti v Svobodném bratrství oslaveno bylo 28. října dopoledne dětskou slavností. Proslovy i recitace dětí, v nichž s úctou a vděčností bylo vzpomínáno díla a osobnosti p. presidenta Masaryka, vyzněly v radostný hold republice. O půl 11. hod. kvartet lesních rohů zahájil slavnost dospělých. Přednáška br. Čapka na téma: „Duch svobody“ — byla kritickým zhodnocením zkušeností našeho duchovního života doby popřevratové a ukazatelem cest do budoucna. Případnou meditací a státními hymnami byla slavnost ukončena.

Klub mladých v Svobodném bratrství, který se ustavil ze členů bývalé mládeže chopil se horlivě práce. Chce sdružit všechny mladé lidi dobré vůle k systematické práci a vychovat Svobodnému bratrství řadu nadšených pionýrů myšlenky svobody a bratrství. Zahájil kurs angličtiny a připravuje řadu debatních večerů. Kromě toho pořádá pravidelně každý pátek přednášky pro své členy. Účastní se vlastní expozicí výstavy SB. a spolu se ženami SB. chystá v divadle Akropolis 12. prosince divad. představení: „Na horské faře“ od spisovatele Haise Týneckého.

Březínův večer pořádaný klubem mladých v SB. v neděli 11. t. m. byl pietním projevem úcty k dílu básníka a dokladem pochopení našich mladých pro tvorbu tak vážnou a hlubokou jako je Březina. Dobře vyzdvihl br. Žižka v úvodní přednášce význam jeho poesie pro nás, kteří usilujeme o vyšší, vědomě tvůrčí život, když řekl, že Březina „v plameni nejčistší touhy po přiblížení se božskému přetavil surové zlato lidského srdce, smíšené s prachem nízkosti v čistý zvonivý kov pravé lásky.“ Recitace br. Fišery, s. Štětkové a br. Žižky hlubokým procítěním i dobrým podáním, stejně tak jako krásná hudba malého virtuosa na cello Fr. Smetany,

byly hostinou duší. Vyvrcholením večera staly se živé obrazy vytvořené členy mládeže k recitací essaye Krása života z Hudby pramenů. Dojem, který si odnášeli posluchači byl hluboký. Vědomí zdaru večera bylo odměnou všem, kteří s nadšením přispěli k společné práci.

Kladno. Premiera dramatu naší členky Evy Horské konala se v pátek 9. listopadu a měla veliký úspěch. Představení pořádala kladenská obec Svobodného bratrství. Divadlo bylo vyprodáno a publikum bylo dramatickými místy hry tak zaujato, že dokonce hlasitě projevovalo svůj souhlas s jednotlivými výkony herců. Za pražskou obec SB. byla přítomna sestra Čapková s dceruškou a br. E. Maška. Br. Čapek se pro naléhavé práce účastnit nemohl. Zasýpána gratulacemi a pochvalami opouštěla s. Horská stánek umění a spolu s ní radovali se všichni její přátelé. Přejeme této neúnavné sestře v další tvorbě ještě pronikavějších úspěchů.

Morava. Minulý týden podniknul br. Čapek v průvodu s. Čapkové opět přednáškový zájezd na Moravu. Zprávu přineseme příště.

Výstava. Počínaje sobotou 17. listopadu zahajujeme naši první výstavku činnosti Svobodného bratrství ve čtyřech místnostech našeho ústředí v Karlově ul. 8. Výstavka přináší částečně ukázky z naší mnohostranné činnosti a je zároveň objasněním jejího národního, kulturního, náboženského a světového významu. Členové a příznivci Svobodného bratrství budou výstavkou, která jim ukáže v čem je síla našeho hnutí, opět jen posílení a podníceni k novým činům na společném poli. Cizí osoby budou pak mít příležitost přesvědčit se o tom, že naše hnutí, které vyrostlo z českého ducha a dobrovolných obětí svých členů, razí skutečně nové dráhy pro další vývoj lidského ducha a přináší nové hodnoty do našeho národního, společenského a náboženského života.

Výstavka je otevřena od soboty přes neděli až do středy, vždy od 9 hod. ráno do 6 hod. večer. — Přiveďte své známé a tak jim podáte nejlepší informaci o Svobodném bratrství.

Záhonek rozmaru.

Dr. Clarke, irský teolog byl ranním ptáčetem. Jistý kazatel se ho tázal jak to dokáže tak časně vstávat. „Modlíte se o to?“ ptal se jej. „Ne“, zněla odpověď, „prostě vždy takhle vyskočím z postele.“

*

Můžete mi poradit kterak bych uskutečnil všechny své velkolepé sny?

Ano. Probudte se!

*

Zdá se, že v dnešní povrchní době je poštovní úředník jediný člověk, který váží slova druhých.

*

Nenastupujte cestu úspěchu tím způsobem, že si koupíte zpáteční lístek.

*

Nemůžeš-li dobře vycházeti s dvěma neb třemi lidmi, pak u nich není něco v pořádku. Nemůžeš-li ale vycházeti s desíti, pak s tebou není něco v pořádku.

*

Devítiletý hošík měl napsat babičce projev soustrastí nad úmrtím dědečka. Dopis ozdobený několika pěknými kařkami zněl takto: „Drahá babičko! Jaká škoda dědečka! Prosím, pošli mi nějaké známky. Mám zde kamaráda, který dovede stříhat ušima. Líbá Tě Tvůj Karlík.“

*

Učitel: „Pověz mi, Poláčku, co zavinil císař Zikmund?“
Poláček: „Prosím — pane učiteli — on — prosím — on tatínek říká, že se nemáme trápit věcmi, které se již staly a které se nedají změnit.“

Upozornění! Lidoznalecký kurs br. Čapka bude zahájen již t o t o p o n d ě l í v české technice na Karlově náměstí, posluchárna č. 16. a bude se konati každé pondělí vždy od 7. — 9. hod, večer. — Přihlášky přijímají se ještě před zaháním.

TÝDENNÍ KALENDÁŘ S.B.

18. listop. **9·15.** NEDĚLNÍ ŠKOLA SB. ve velkém sále Slovanského ostrova. Řídí br. Šaroch.
(Neděle) **10·30.** HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB. ve velkém sále Slovanského ostrova. Čtení z velkých autorů. Hudbu řídí br. Pravoslav Sádlo. Smyčcové kvarteto.
PŘEDNÁŠKA. Přednáší dr. Čapek: Autosugesce.
15·45. SHROMÁŽDĚNÍ SB. v Mikulášském kostele na Staroměstském nám. Společné zpěvy. U varhan p. Esop. — Téma kázání dr. Čapka: Objevení ráje.
19. listop. **19·00.** LIDOZNALECKÝ KURS dr. N. F. Čapka
(Pondělí) v české technice, č. 16. na Karlově nám.
19·30. CVIČENÍ ZPĚVU, Karlova 8. Řídí p. Esop.
20. listop. **19·30.** VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ v paláci
(Úterý) Radio na Vinohradech, Fochova tř., velký sál. Společné zpěvy. Zodpovědění dotazů.
PŘEDNÁŠKA dr. N. F. Čapka: Autosugesce.
22. listop. Odpol. porady br. Čapka.
(Čtvrtek) **19·30.** SCHŮZE UČITELŮ NŠSB., Karlova 8. Vede br. Čapek.
23. listop. SCHŮZE KLUBU MLADÝCH SB. Vede br.
(Pátek) Žižka. — Angličina. — Debatní večer. Téma: Nacionalismus — internacionalismus.
25. listop. **9·15.** NEDĚLNÍ ŠKOLA SB. ve velkém sále Slo-
(Neděle) vanského ostrova. Řídí br. Šaroch
10·30. HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB. ve velkém sále Slovanského ostrova. Téma přednášky br. Čapka: Záhady imaginace.
15·45. SHROMÁŽDĚNÍ SB. v Mikulášském kostele na Staroměstském nám. Téma kázání dr. N. F. Čapka: Zmatení jazyků.

**Od 17.—20. listopadu denně výstava SB. v místno-
stech Ústředí SB., Karlova 8.**

12. prosince představení Svobodného bratrství v divadle Akro-
polis. Hraje se „Na horské faře“ od J. Haise-Týneckého.

„Unitaria“, tiskárna Svobodného bratrství, Praha.